

דף יד:

עין משפט ב.

יו"ד סימן קפה סעיף ד

ה. ו. היה משמש עם הטהורה ואמרה לו נטמאתי ופירש מיד, חייב כרת ^ע. שיציאתו הנאה לו כביאתו, אלא ינעוץ צפורני רגליו ושוהה בלא דישה עד שימות האבר ופורש באבר מת ^פ.

הגה: וימלא פחד ורתת על העבירה שבאה לידו.

הגה: ולא יסמוך עליה, רק יסמוך על רגליו וידיו שלא יהנה ממנה.

הגה: ואם פירש ממנה בקישוי ובשוגג שלא ידע שאסור לפרוש ממנה בקישוי יתענה מ' יום ^ז, ואינם צריכים להיות רצופים רק כל שבוע שני ימים

^ע. ממשנה שבועות דף י"ד.

אבל בדם בתולים אין הדין כן שאפי' הדם שותת ויורד א"צ להמתין עד שימות האבר. ש"ך בסי' קצ"ג ס"ק א'.

אם שימש בשוגג סמוך לוסתה ונזכר באמצע צריך לפרוש באבר מת, כ"כ החו"ד ס"ק ז'.

^פ. ודוקא כשמצאה דם באמצע התשמיש אבל אמרה מרגישה אני, א"צ לפרוש באבר מת דאימור הרגשת שמש הוא אם לא שאמרה אני מרגישה בבירור שהוא דם. כ"כ החו"ד שם ובפ"ת.

אשה שהרגישה באמצע התשמיש והיה סמוך לוסתה ולא אמרה שום דבר לבעלה הוא ודאי אנוס ופטור לגמרי, אבל היא צריכה כפרה. פ"ת ס"ק ט' מהח"ס סי' קנ"ה. ואפי' פחותים מבני עשרים שנה שבידי שמים אין מחייבין בפחות מזה ג"כ צריכים כפרה וחייבים בכל חיובי תורה. זבחי צדק אות כ"ז.

^ז. ויכול לדחות התעניות לימי החורף שהימים קצרים. זבחי צדק אות כ"ח. ממר"ן באו"ח סי' תקפ"ח סעיף ג'. וכנה"ג אות ד'. הגם שהמג"א שם בס"ק י"ג פיקפק בזה אין לנו אלא הוראת מר"ן לבני הספרדים.

גם ב' ימים וב' לילות רצופים נחשבים לארבעים יום, כ"כ מר"ן שם בסעיף ד', והרב החיד"א בברכי יוסף סי' תרפ"ה כתב בשם מהרח"ו דהפסקה ב' ימים וב' לילות עולות לכ"ז ימים אבל ג' ימים עולות לארבעים יום, וכתב הזבחי צדק דאפשר דב' ימים וב' לילות עולות למ' יום שאינם רצופים. אבל לחשבון ימים רצופים אינם נחשבים אלא לכ"ז ימים, ודו"ק, ע"ש באות כ"ט.

מי שבא על אשתו סמוך לוסתה בכוונה קרוב למזיד וכ"ש אם הזיד בזה, שיתענה ס"ט תעניות, ויש אומרים נ"ט צומות כמנין נדה, וי"א ע"ב צומות. זבחי צדק אות ל'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שני וחמישי, ובליל התענית ^ק אסור ביין ובשר. ואם לא יוכל להתענות, יפדה כל יום בממון לצדקה כפי ערך הממון שיש לו כי העשיר יתן יותר קצת מהעני, ויש להחמיר בתשובתו, וכל המרבה לשוב זכות הוא לו.

הגה: ^ר האשה אינה צריכה כפרה.

הגה: אם שימשה שלא בשעת וסתה ומצאה אחר התשמיש דם אפי' מצאה על העד שלו הוי אונס ^ש, ואפי' לא בדקה תחילה אינם צריכים כפרה לא הוא ולא היא.

^ק. בין לפני בין לאחרי התענית. פ"ת ס"ק י"ג.

^ר. ומיירי שפירש ממנה בע"כ אבל מרצונה גם היא צריכה כפרה, וכל זה שלא בשעת וסתה.

^ש. ואם נתחלפה לו אשתו בערוה או נדה, וסבר שהיא טהורה, חייב וצריך כפרה. זבחי צדק אות ל"ד.